לד א ב ג מיי׳ פ״ד מהל׳ מאכלי אסורות הלכה י׳: לה ד מיי׳ שם הלכ׳ יג: לו ה ו מיי׳ שם הלכ׳ יג: ס״ק ממר דלכ הלכ ה מ״ב[ד״ה והמחה] ומשמעה הלכה היא אוכה הה לה לכרינא ליה למחן מי לפי שעמא דמפרש התם היו דקיבא לה משום לגמת ידי שמיים הי למחן ומורי הרמ״ך פי׳ לפון מי לריכין עמר לכר זה דהא למעוקי ליה הכא דקלי בתלינה היינו משום דדחיק למגות גם עליה ומת״כ נתן לה מכל מקום לה קיין סודר כמחי נתני לי מיקני ליך מלה זה ככל מקום שהוא קנוי ומכל ניחא ההיא למרובה (נ״ש) לפי שנעשה לה קנין לגיהת לה מתניין ליה זו הכ לה: לו ו מיי׳ שם הלכ׳ יג: ס״ק ממר דלכ הלכ ה מ״ב[ד״ה והמחה] ומשמעה הלכה היא אוכה הה לה לכרינא ליה למחן מי לפי שעמא דמפרש התם היו דקיבא לה משום לגמת ידי שמיים הי למחן ומורי הרמ״ך פי׳ לפון מי לריכין עמר לכר זה דהא למעוקי ליה הכא דקלי בתלינה היינו משום דדחיק למגות גם עליה ומת״כ נתן לה מכל מקום שהוא קנוי ומכל ניחא ההיא למרובה (נ״ש) לפי שנעשה לה קנין לגיהת לה מתניין ליה זו הכ לה:

לח ח מיי׳ שם הלכ׳ ח: לט מ מיי׳ שם הלכ׳ ט: ס מיי׳ שם הלכ׳ ח: כאא ב מיי׳ פי״ח מהל׳ מכ״א איסורי ביאה הל״ט ופרק ו׳ מהל׳ מעה״ק הל״ב: מב ל מיי׳ שם הלכ׳ ג מוסיף שם הל״ב ופרק ח׳ הל״ב: מג ס מיי׳ שם הלכ׳ ב: מד ב מיי׳ שם הלכ׳ ג: מה ג מיי׳ שם הלכ׳ ד: מו ד מיי׳ שם הלכ׳ ה: מז ה מיי׳ שם הלכ׳ ו:

טז ב ג ד מיי׳ פ״ב מהל׳ מחוסרי כפרה הל״ב: יז ה מיי׳ שם הל״ג: יח ו מיי׳ שם הל״ד: יט ז מיי׳ שם הל״ה: כ ח מיי׳ שם הל״ו: כא ט מיי׳ שם הל״ז: כב י מיי׳ שם הל״ח: כג כ מיי׳ שם הל״ט: כד ל מיי׳ שם הל״י: כה מ מיי׳ שם הל״יא: כו נ מיי׳ שם הל״יב: כז ס מיי׳ שם הל״יג: כח ע מיי׳ שם הל״יד: כט פ מיי׳ שם הל״טו: ל צ מיי׳ שם הל״טז: לא ק מיי׳ שם הל״יז: לב ר מיי׳ שם הל״יח: לג ש מיי׳ שם הל״יט: לד ת מיי׳ שם הל״כ:

מ) שקדמה והקריבתו, היכי דמי אי נימא דאקניה ניהליה לאלתר פשיטא דמותר דעד כאן לא בא עליה אלא דאמר לה לא ניקני לך עד שעת ביאה מי מציא מקריבה ליה *אישי כי יקדיש את ביתו קדש לה׳ אמר רחמנא מה ביתו ברשותו אף כל ברשותו לא יקריבנו דאמר לה לא מקניה לך עד שעת ביאה ואי מצטריך לך ניקני לך מעכשיו *בעי רב אושעיא קדמה והקריבתו מאי? תפשוט ליה מדרבי אלעזר דאמר רבי אלעזר קדמה והקריבתו והא ליתיה בשעת ביאה מותר אבל הקדישתו אסור דרבא אמר אפי׳ הקדישתו מותר וכל שכן הקריבתו תיקו: בא עליה ואמר כך נתן לה אתננה מותרת: והתניא בא עליה ונתן לה ואפי׳ עד שנים עשר חדש אתננה אסורה? אמר רב חנן בר רב חסדא לא קשיא הא דאמר לה הבעלי לי בטלה זה הא דאמר לה הבעלי לי סתם טלה זה והא מחסר משיכה בעי משיכה ואבעית אימא יאפי׳ בזונה ישראלית בנתן דקאי בחצרה והא דאמר לה *הבעלי לי בטלה זה להקנאתו אמר לה *מעיקרא דשויה לה לזונה ולא לאשתו ולבסוף אמר לה אם עד יום פלוני יהיבנא לך זוזי מימב לאו טלה באתננך אסור אחד זכר ואחד נקבה אסורין אסור חרץ מאתנן נדה מ״ט זונה כתיב והא לאו זונה היא לא אמר אפילו אשתו נדה מאי טעמא תועבה כתיב והא תועבה היא ולעי נמי והכתיב זונה אמר לרחהיא זונה ולא זונה ולבר ההיא זונה ולא זונה מנא לי? נפקא ליה מדרבי דתניא דברי אומר אין אתנן אסור אלא יח הבאות לו בעבירה אבל אתנן אשתו נדה ושכתן לה שכר להפקעתה שנאמר לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בבית ה׳ אלהיך לכל נדר כי תועבת ה׳ אלהיך גם שניהם באתננך מותרין אף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר ובתחך אתנן ואתנן לא יתכסו בראשי דאמר אביי זונה ולב [לה] ותני לתפך ולב ההיא זונה ולא זונה מאי עבידא ליה? מביעי ליה כראביי דאמר אביי זונה שעובדת לכוכבים אתננה אסור מ״ט כתיב הכא תועבה וכתיב התם כי כל אשר יעשה מכל התועבות האל מה להלן עריות שאין קדושין תופסין בה ה״נ אין קדושין תופסין בה ולכן שבא עליה אין לוקה ורבנן עליית משום זונה מ״ט דאמר קרא לא יחלל זרעו מי שזרעו מיוחס אחריו יצא עובדת כוכבים דאין זרעו מיוחס אחריו זונה ישראלים אתננה מותר מה טעם דהא קדושין תופסין בה ורבנן שבא עליה לוקה משום זונה מ״ט דהא זרעו מיוחס אחריו ורבא אמר אחד זה ואחד זה אתננה אסור יכלן הבא עליה לוקה משום זונה מ״ט ילפי׳ מהדדי: מה זונה ישראלית כלאו אף עובדת כוכבים בלאו ומה אתן וזונה עובדת כוכבים אסור אף אתן זונה ישראלית אסור מיתיבי אחד זונה עובדת כוכבים ואחד זונה ישראלית אתננה אסורה תיובתא דרבי׳ אלעזר? אמר לך אביי הא מני ר׳ עקיבא היא דאמר אין קדושין תופסין בחייבי לאוין והא קמשמע לן דכל זונה לא תפסי בה קדושין דומיא דאלמנה מה אלמנה דלא תפסי בה קדושין אף זונה נמי דלא תפסי בה קדושין דומיא דאלמנה: מה אלמנה לא לקי עד דאמרי בה אף זונה עד דאמר לה לקי לאפוקי מדרבי אלעזר דאמר רבי אלעזר פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות עשאה זונה אבל היכא דזונה לשם אישות מיקרא ה״נ דאמר לא׳ כי קתני בעריות שאין קדושין תופסין בה, הא קתני סיפא אלמנה לכהן גדול נרושה וחלוצה לכהן הדיוט אתננה אסורה והא הני קדושין תופסין בה? הא מני ר׳ עקיבא היא דאמר אין קדושין תופסין בחייבי לאוין והיינו דאמר רבי אלעזר כל זונה דלא תפסי בה קדושין אף אתננו של זונה דלא תפסי בה קדושין אף אתננו מאי שנא דקתני אלמנה ואתננו של זונה דלא תפסי בה קדושין אף אתננו מסתברא דאלמנה לא תפסי בה קדושין אף אתננו של זונה דלא תפסי בה קדושין אבל כתחנה נמי דתפסי בה קדושין אף אתננו של זונה דלא תפסי בה קדושין אבל כתח